

Török Gábor elemez - Unalmas arcok

2013 szeptember 11. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Hegyek vajúdtak, de hogy mi született, annak pontos leírásával és különösen megítélésével érdemes várni még pár hónapot. Az elemz?k elmondtak már mindent, ami most látható a Bajnai-Mesterházy-megállapodással kapcsolatban.

A megegyezéshez vezet? rögös út és a nyilvános üzengetések lehetetlenné tették, hogy a baloldali ellenzék sikerként mutassa be a tárgyalásokat, azaz ugródeszkának biztos nem lesz használható az augusztus végi megállapodás. Ugyanakkor ezzel az ellenzék teljesítette a 2014-es választás minimális feltételét: mind a 106 választókerületben egyetlen komolyan vehet? baloldali jelölt néz majd farkasszemet a kormánypárt indulójával. Márpedig ez volt az ellenzék számára az új választási rendszer legfontosabb megoldandó problémája: ha nincs koordinált indulás, Bajnai és Mesterházy már most az esélytelenek nyugalmával készülhetne 2014 tavaszára.

A politikát egyáltalán figyel?k mégis fanyalognak: miért nincsenek mások, miért ezekb?l az unalmas arcokból kell választani? Magam is évek óta megkapom a kérdést: mikor jönnek majd a jelenlegi elitet elzavaró friss szerepl?k? A jobboldali szavazók persze a baloldali vezet?ket unják csak, a baloldaliak pedig leginkább a 24 éve a politika színpadán szerepl? Orbán Viktor távozását remélik. De van egy elég jelent?s tábor, amely abban bízik, hogy valahonnan egyszer csak felt?nik a nagybet?s megoldás és megújulás.

Az ember ilyenkor igyekszik udvariasan válaszolni, de az az igazság, hogy ennél nagyobb ostobaságot a politika kapcsán nem könny? mondani. Leginkább azért, mert a politikát - egészen kivételes id?szakokat leszámítva - politikusok csinálják, a politikusok pedig nem a Holdról érkeznek, de még csak katalógusból sem választhatók és rendelhet?k meg. Ismerem a társadalom megítélését, amely a presztízst tekintve évek óta az utcasepréssel versenyezteti a politizálást. Mégis azt kell mondanom, hogy a politikai pálya elképeszt?en nehéz hivatás, minden más foglalkozástól eltér? kiválasztási mechanizmusokkal és sikerkritériumokkal. Nem hiszem, hogy az elmúlt évek karaktergyilkos kampányai után hosszasan kellene magyaráznom, milyen kiképzésen kell keresztülmennie egy politikusnak.

Elég csak ránéznünk az újakra, mert minden ellenkez? híresztelés ellenére id?nként érkeznek ilyenek is. S nem is csupán az új pártok, az LMP vagy a Jobbik vezet?ire gondolok, hanem a két legjelent?sebb szerepl?, a Fidesz és az MSZP újabb arcaira, mondjuk Lázár Jánosra az egyik, Mesterházy Attilára a másik oldalon. Mindketten a kétezres évekt?l váltak frontpolitikussá, s mára már szinte mindent kipróbáltak és túléltek, amit egy politikusnak el kell viselnie és túl kell élnie. Bármit gondoljunk róluk, ma már mindketten hivatásos politikusok, a hazai közélet egyre fontosabb szerepl?i, akik - ezt mindketten többször bizonyították - reggelire megennék azt a derék civilt, aki ezen képességek és tapasztalatok nélkül szeretne belevágni a politikába.

Mindezt azért tartom fontosnak elmondani, hogy jól értsük: a politika nem kívánságm?sor, vagy esetleg a néz?k SMS-eire hajtó tehetségkutató m?sor. Nem jönnek a semmib?l újak, részben azért, mert nem tudnák csinálni, részben pedig azért, mert ha lenne is szándékuk a politizálásra, a régiek annyival több er?forrással és a politizálással kapcsolatos szakértelemmel rendelkeznek, hogy esélyük sem lenne velük szemben. A megújulás a

politikában nem úgy megy végbe, hogy ma még nem voltak újak, de holnap már lesznek. Hanem úgy, hogy mire egyáltalán észrevesszük az újakat, lassan már réginek gondoljuk ?ket. Lehet tehát fanyalogni, nem szeretni Orbánt, Lázárt, Bajnait vagy Mesterházyt, de - nagyjából Vonával, Schifferrel és Gyurcsánnyal kiegészülve - bel?lük kell, bel?lük lehet választanunk majd 2014 tavaszán.

(Heti Válasz, 2013. szeptember 5.)

www.torokgaborelemez.blog.hu - *A Flag Polgári Magazin partnere*

Ajánló